

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 337/2014
17.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката З.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 742/2012 од 10.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5863/13 од 17.12.2013. године, у седници већа одржаној, 17.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 742/2012 од 10.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5863/13 од 17.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 742/2012 од 10.09.2013. године окривљени С.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 35.226,00 динара, те 6.000,00 динара на име судског паушала, све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом, према окривљеном је у смислу члана 79. став 1. тачка 7. и члана 87. став 1. у вези са чланом 78. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета ближе описаних изреком првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5863/13 од 17.12.2013. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног С.М. и потврђена пресуда Основног суда у Бору К 742/2012 од 10.09.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног С.М., адвокат З.П., на основу члана 482. ЗКП-а поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а, уз предлог да Врховни касациони суд у Београду на основу поднетог захтева донесе закониту и правилну пресуду на основу чињеничног стања у списима предмета.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а за његово подношење.

У вези са тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног, чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Такође, Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката З.П., није указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко изабраног браниоца, већ је указано на повреде одредаба из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а које не представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко изабраног браниоца.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је, налазећи да се предметним захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. не указује ни на један од прописаних разлога за подношење захтева из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**